

HOLY TRINITY GREEK ORTHODOX CATHEDRAL

ΙΕΡΟΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Dear beloved parishioners,

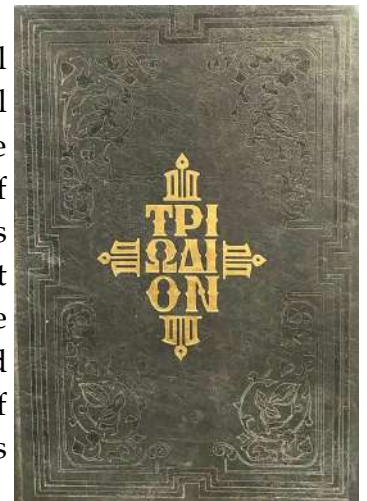
The month of February begins with the commemoration of the Feast of the Presentation of Our Lord and Savior in the Temple on February 2nd. On the fortieth day after Jesus' birth, His Mother, the Ever-Virgin Mary, brought Him to Jerusalem and presented Him in the Temple, as required by the Law (Luke 2:22-24;

Exod. 13:2; Lev. 12:6-8). There was the greatly aged Simeon, a just and devout man, who guided by the Holy Spirit had been awaiting the salvation of God, and he had been informed by divine revelation that he would not die until he beheld the Lord's Christ. In great awe, he took Him up into his aged arms, he gave glory to God, and he confessed that he would close now his eyes joyfully: "Lord, now You are letting Your servant depart in peace, according to Your word; for my eyes have seen Your salvation which You have prepared before the face of all peoples. A light to bring revelation to the Gentiles, and the glory of Your people Israel." (Luke 2:25-32). Our Holy Orthodox Church has kept to this day this tradition of the churching of the mother and newborn child on the fortieth day and of the reading of blessing prayers of purification.

Moving through February, we come across the beginning of a deeply spiritual and cleansing period which is called "Triodion". Actually, Triodion is a Liturgical Book of our Church, containing the Church services and hymns to be read for the period that precedes Holy Pascha. The entire season that begins on the Sunday of the Publican and the Pharisee and concludes on Holy Saturday is named after this book. This year, the four Sundays of the Triodion that are leading us to Great Lent are: a) Sunday of the Publican and Pharisee (February 9th), b) Sunday of the Prodigal Son (February 16th), c) Judgment or Meatfare Sunday (February 23rd) and d) Forgiveness or Cheesefare Sunday (March 2nd). The Triodion season is a time of preparation and anticipation for the upcoming Great Lent and Easter, by easing us into the Lenten fasting discipline, rules and spirit.

On February 22nd falls the first Saturday of Souls. This is the time when we liturgically and prayerfully remember our loved ones who have departed this life, and it is essential for our Orthodox life and practice. There is a deep theology and teaching concerning the deceased. Basically, as Christians believing in the Resurrection of Jesus Christ, we understand that those who have left this life are still with us and are part of our Church, until the final day of the second coming of the Lord at the Last Judgment. Every time we offer the Divine Liturgy, we remember them and connect with them, through prayer, commemoration of their names, and the Memorials (mnimosina).

Continued next page...

Continued...

Every Saturday of the year is dedicated to the commemoration of the deceased. However, the Saturdays of Souls, at the beginning of Great Lent, are designated by our Church to the remembrance of all the dead throughout the ages. We read in the prayer: *“Again we pray for the blessed memory and eternal repose of all pious Orthodox Christians who have fallen asleep in the hope of the resurrection unto life everlasting, emperors, patriarchs, bishops, priests, hieromonks, deacons, monastics, fathers, forebears, grandparents, great-grandparents, parents, spouses, children, siblings, and all our relatives, from the beginning until the end of time; and for the forgiveness of all their sins, both voluntary and involuntary.”* In other words, the Church, out of love for man, has directed that: *“a common memorial service be made this day for all pious Orthodox Christians who have reposed from all ages past, so that those who did not have particular memorial services may be included in this common one for all. Also, the Church teaches us that alms should be given to the poor by the departed one’s kinsmen as a memorial for him”* (goarch.org).

At the Memorial Service (Mnimosino), we bring to Church “Kollyva” (boiled wheat mixed with sweets and various seeds). The “Kollyva” have a great symbolism as they express our belief in everlasting life. Jesus said: *“Unless a grain of wheat falls into the earth and dies, it remains alone, but if it dies, it bears much fruit”* (John 12:24). Just as new life rises from the buried kernel of wheat and every other seed, so we believe that the one buried will rise one day to a new life in God, as we demonstrate in the Creed: *“I expect the Resurrection of the dead and the life of the age to come. Amen!”*.

My beloved,

As explained above, the noblest form of praying for our departed is commemoration during the Divine Liturgy. In this way the souls of the departed, who have been saved by the Lord, are participating in the eternal heavenly banquet when we receive the Body and Blood of Our Lord, God and Savior, Jesus Christ in the Holy Eucharist. As for the memorials, we do not really know to what extent our prayers for the departed bring benefit to them; only God knows in His bountiful mercy. But one thing we are certain of: such prayers do benefit those who pray for the departed. They remind us that we too are going to die one day; they make us more conscientious and vigilant in preparing for that ultimate journey. They help us realize that so much that we tend to focus on is futile. The only thing that really matters is getting to Heaven and being with God.

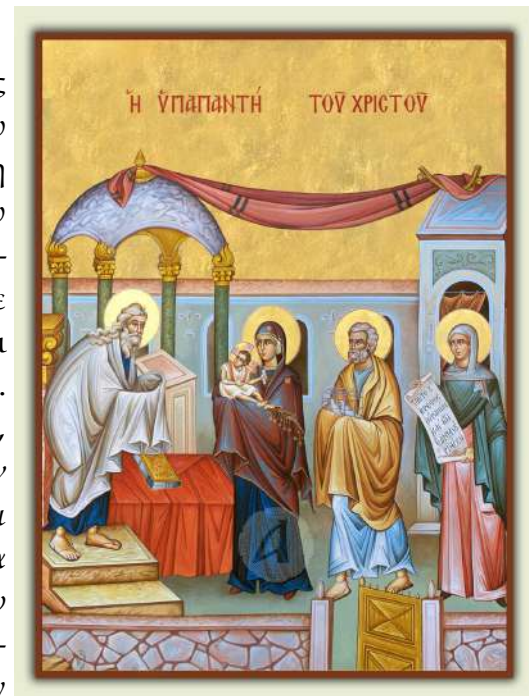
Please remember your loved ones, those you have met and those you have never known, in your prayers and be a part of this year’s days for our deceased, which are the Saturdays of Souls. You may also make this a lesson for the entire family, especially your children and grandchildren, as for how to make the kollyva, why we are making them, and what this is all about. We have a great responsibility to teach the future generations all things that concern our spiritual lives, and our connection with the Orthodox Church and our rich traditions.

May we all have a most productive and constructive Triodion and may the Lord of all spirits remember our loved ones and us in His Heavenly Kingdom, Amen!

Archimandrite of the Ecumenical Throne
Christoforos Oikonomidis, Presiding Priest

Αγαπητοί Ενοριίτες,

Ο μήνας Φεβρουάριος ξεκινά με την μεγάλη εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου. Όπως διαβάζουμε στο ιερό Ευαγγέλιο του Λουκά, όταν συμπληρώθηκαν σαράντα ημέρες από την γέννηση του Ιησού, η Παναγία με τον Ιωσήφ έφεραν τον Κύριο στο Ναό του Σολομώντα, όπως όριζε ο μωσαϊκός νόμος. Εκεί, τους συνάντησε -κατά παραχώρηση Θεού- ο δίκαιος Συμεών, στον οποίο είχε αποκαλυφθεί από το Άγιο Πνεύμα ότι δεν θα πέθαινε πριν να δει με τα μάτια του Εκείνον, τον βασιλέα του κόσμου, τον Μεσσία. Τότε, ο Συμεών πήρε στα γερασμένα χέρια του τον Χριστό, ευχαρίστησε τον Θεό και είπε: «*τώρα πλέον με απολύεις εμένα τον δούλον σου να φύγω από τον κόσμον αυτόν, Δεσπότα, ειρηνικός και χαρούμενος, σύμφωνα με τον λόγον που μου είπες, διότι είδαν τα μάτια μου τον Χριστόν, ο οποίος θα φέρη την σωτηρίαν, την οποίαν συ έχεις ετοιμάσει, δια να την ίδουν όλοι οι λαοί της γης.* (Λουκά 2:29-31). Επειδή ο Συμεών αξιώθηκε να πιάσει στα χέρια του τον Σωτήρα του κόσμου, ονομάστηκε «Θεοδόχος». Τιμώντας και εμείς αυτή την ιστορική «συνάντηση» στο Ναό του Σολομώντα του Χριστού και της Θεοτόκου με τον Συμεών, τελούμε μέχρι τις μέρες μας τον «σαραντισμό» των βρεφών. Σαράντα ημέρες από την γέννηση κάθε Ορθοδόξου βρέφους, οι γονείς πηγαίνουν στην Εκκλησία και προσφέρουν το παιδί τους στον Θεό. Ο Ιερέας δέχεται το παιδί στην αγκαλιά του, συμβολίζοντας τον δίκαιο Συμεών, και το εισάγει για πρώτη φορά στο Ιερό Ναό ευλογώντας αυτό αλλά και τους γονείς του. Έτσι, ανοίγει ο δρόμος για την βάπτισή του παιδιού και την συμμετοχή του στη ζωή της Εκκλησίας μας.

Προχωρώντας στον Φεβρουάριο, συναντάμε την έναρξη του Τριωδίου, που αποτελεί την προπαρασκευαστική περίοδο τεσσάρων Κυριακών που οδηγούν στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Φέτος, το Τριώδιο αρχίζει στις 9 Φεβρουαρίου, με την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου, και διαρκεί μέχρι το Μεγάλο Σάββατο. Στην πραγματικότητα, Τριώδιο είναι ένα λειτουργικό βιβλίο της Εκκλησίας μας, το οποίο χρησιμοποιείται κατά το παραπάνω διάστημα που αναφέραμε, και έτσι ολόκληρη η περίοδος έχει λάβει το όνομά της από το βιβλίο αυτό. Γι'αυτό άλλωστε λέμε ότι «άνοιξε το Τριώδιο» εννοώντας ότι άνοιξε το βιβλίο που χρησιμοποιούν οι ψάλτες μας αυτό το διάστημα.

Η περίοδος του Τριωδίου είναι μία βαθιά πνευματική περίοδος που έχει σκοπό να μας προετοιμάσει με νηστεία, προσευχή και μετάνοια ώστε να υποδεχούμε το Άγιο Πάσχα. Για να βιώσουμε πραγματικά και ουσιαστικά το Πάσχα, είναι απαραίτητη η κατάλληλα εσωτερική προετοιμασία. Γι'αυτό και το Τριώδιο ονομάζεται «κατανυκτικό» καθώς αποτελεί για όλους μας μοναδική ευκαιρία και δυνατότητα για πορεία μετανοίας και αλλαγής, ώστε να υποδεχούμε την Αγία Ανάσταση, και κυρίως να δεχθούμε επιτέλους τον Χριστό στη ζωή μας.

Στις 22 Φεβρουαρίου τελούμε το πρώτο Ψυχοσάββατο. Αυτή η ημέρα είναι ιδιαίτερα αγαπητή στους πιστούς, καθώς θυμόμαστε και μνημονεύουμε τους αγαπημένους μας κεκοιμημένους. Η μνημόνευση των νεκρών είναι θεμελιώδης πρακτική στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας.

Continued next page...

Continued...

Σε κάθε Θεία Λειτουργία τους θυμόμαστε και τους μνημονεύουμε στην Αγία Πρόθεση, αφού πιστεύουμε ότι σε κάθε Θεία Λειτουργία ενώνεται η γη με τον ουρανό, οι ζώντες με τους κεκοιμημένους, οι άνθρωποι με τους αγγέλους, και όλα αυτά γίνονται κατά την μετάληψη του Παναγίου Σώματος και Αίματος του Κυρίου. Άλλωστε, πιστεύουμε ακράδαντα στην Ανάσταση του Κυρίου και ως εκ τούτου και στην ανάσταση κάθε ανθρώπου κατά την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου.

Παράλληλα με την Θεία Λειτουργία, έχουμε και τα ιερά μνημόσυνα, τα οποία βέβαια πρέπει να τελούνται μέσα στη Θεία Λειτουργία και όχι ανεξάρτητα. Γνωρίζουμε ακόμα ότι κάθε Σάββατο είναι αφιερωμένο στους κεκοιμημένους. Όμως το Ψυχοσάββατο είναι η κατεξοχήν ημέρα που ανήκει στην προσευχή για τους πεθαμένους μας, όσους γνωρίσαμε και όσους δεν γνωρίσαμε. Είναι μια ευκαιρία που μας δίνει η Εκκλησία μας να ευχαριστήσουμε όλους εκείνους που συνέβαλαν ώστε και εμείς να έρθουμε σε αυτό τον κόσμο, τους προγόνους μας, αλλά και τους φίλους, γνωστούς, εχθρούς, και αδελφούς. Όλους ανεξαιρέτως. Ακόμα και ψυχές που δεν έχουν κανένα να τις μνημονεύσει. Και έτσι παίρνουμε και εμείς έλεος και χάρη από τον Θεό, αλλά και ανακουφίζουμε διά της προσευχής και της Θείας Λειτουργίας τις ψυχές των κεκοιμημένων.

Σε κάθε μνημόσυνο, και βεβαίως στα Ψυχοσάββατα, προσφέρουμε κόλλυβα. Ο λόγος που κάνουμε αυτή την πράξη είναι διότι τα κόλλυβα αποτελούν σύμβολο της ανάστασης των νεκρών, με βάση την Ανάσταση του Χριστού. Ο Κύριος παρομοίασε τον άνθρωπο με το σάρι, το οποίο αν δεν πέσει στη γη να πεθάνει και να σαπίσει, δεν μπορεί να γεννήσει καρπό και νέα ζωή: «ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.» (Ιω. 12,24). Έτσι, και ο κάθε κεκοιμημένος πιστός, θάβεται στη γη (και δεν καίγεται), αναμένοντας την ημέρα της κοινής Ανάστασης, όταν όλοι οι κεκοιμημένοι θα αναστηθούν και θα λάβουν σώμα άλλης μορφής, ανώτερης από εκείνη που είχαν πριν από την κοίμησή τους και θα ζήσουν αιώνια κοντά στον Χριστό.

Αγαπητοί μου,

Όπως ήδη εξήγησα, τα ιερά μνημόσυνα πρέπει να τελούνται μέσα στη Θεία Λειτουργία. Βασικά, η Θεία Λειτουργία είναι από μόνη της μνημόσυνο για τους κεκοιμημένους μας. Γι'αυτό σας παρακαλώ, να θυμάστε τους αγαπημένους σας που έφυγαν από τον κόσμο αυτό, και να προσεύχεσθε για την ανάπαυσή τους. Να τελείτε τα μνημόσυνά τους, να φέρνετε τα ονόματά τους ώστε να μνημονεύονται στην ιερά προσκομιδή και να κάνετε ελεημοσύνες για τις ψυχές τους. Ιδιαίτερα όμως, τα φετινά Ψυχοσάββατα, ας τους θυμηθούμε και ας έρθουμε στην Εκκλησία. Ας φέρουμε κόλλυβα, πρόσφορο και κρασί ώστε να τα προσφέρουμε ως δώρο στη μνήμη τους. Ας θυμηθούμε όλους, παππούδες, γιαγιάδες, προγόνους, γνωστούς, φίλους και εχθρούς, ακόμα και εκείνους που δεν έχουν κανένα να τους θυμηθεί. Ας διδάξουμε στα παιδιά και τα εγγόνια μας πως φτιάχνουμε τα κόλλυβα, τι συμβολίζουν και γιατί είναι σημαντικό να τα προσφέρουμε. Μόνο έτσι θα μάθουν τα παιδιά μας να θυμούνται και να ευχαριστούν τους προγόνους τους και μέσα από αυτή τη διαδικασία να αγαπούν ακόμα περισσότερο. Τέλος, ας ευχαριστήσουμε τον Θεό που μας έδωσε αυτή τη χάρη να επικοινωνούμε μέσα από την Εκκλησία με τους αγαπημένους μας που έφυγαν και να ενωνόμαστε με αυτούς διά της προσευχής και των Μυστηρίων, μέχρι να συναντηθούμε ξανά στην Βασιλεία των Ουρανών.

Σας εύχομαι καλό και ευλογημένο Τριώδιο, ανάπαυση στους αγαπημένους σας και υγεία σε σας και τις οικογένειές σας!

† Δέσπ. Τεσσαρ. Οικονομίδης

π. Χριστοφόρος Οικονομίδης

Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου, Ιερατικός Προϊστάμενος

